

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمُدَّثِّرُ ① ئەى ئەو كەسەى خۆت پىچاوەتەو، ئەى محمد ﷺ . قُمْ فَأَنْذِرْ ② ھەستەو خەلكى
بىداركەرەو (پاستىھەكان پوون بکەرەو). وَرَبِّكَ فَكْبِّرْ ③ پەرەردگارت بە گەرە ناوبە (الله اکبر، با
دروشمە بێت، مەزنى ئەو زاتە پوون بکەرەو). وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ④ پۆشاكت (دَل و دەروونت، رەفتارت،
ھەر ھەمووی) خاوین بکە (خۆت و شوینکەوتووانت). وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑤ بەردەوام بە لەسەر واز ھێنان لە
گوناھ. وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ⑥ مەنتیش مەكە (بەسەر كەسدا) چاكەو بەخشینەكانت بەزۆر مەزانە لە كاتیکدا
بەتەمای زیاتر بیت. وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ⑦ ھەول بدە لەبەر خاترو ریزی پەرەردگارت خۆگرو ئارامگرە. فَإِذَا
نُقِرَ فِي التَّاقُورِ ⑧ جا كاتیک فوو دەكریت بە (صور) داو دەزگای تاییەتى لى دەدریت. فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ
عَسِيرٌ ⑨ ئەو رۆژە رۆژیکى زۆر گران و سەختە (كە بەسەر دانیشتوانى زەویدا دیت). عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ
يَسِيرٍ ⑩ لەسەر كافران ھیچ ئاسان نى یە (بەلكو زۆر سەغڵەتیان دەكات). ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ⑪
واز لە من و ئەو كەسە بێنە كە بەتەنھایی (تاقانە) دروستم كردووە (ھیچی نەبوو، كە وەلیدی كۆرى
موغەیرە). وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ⑫ لەوودوا مال و سامانى زۆرو زەبەندەم پێبەخشی. وَبَنِينَ شُهُودًا ⑬
چەندەھا كۆرو نەوەش كە ھەمیشە ئامادەن لە نزیکیدا. وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ⑭ لە ھەموو كەل و پەل و
نازو نەعمەتیك بەھەرەورەم كرد. ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ⑮ لە پاش ئەوەش بەتەمایە بۆى زیاتر بكەم. كَلَّا إِنَّهُ كَانَ
لَايَتِنَا عَيْنِدَا ⑯ نەخیر، بەراستی ئەو بەرامبەر فەرمانەكانى ئیمە ھەر سەرکەش و كەللە رەق و سەرسەختە.
سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا ⑰ ئەوسا سزای سەختى پى ئەچێژم. إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ⑱ بەراستی ئەو بیرى كردەووە
پەيامەكەى ھەلسەنگاند (بەلام بەھەلە). فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ⑲ بەكوشت چى و سەرەو نگوون بێت، چون
ھەلسەنگاندىكى كرد. ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ⑳ پاشان ھەر بەكوشت پچیت بۆ خۆى و ھەلسەنگاندىك كە
كردى بۆ قورئان. ثُمَّ نَظَرَ ㉑ ئینجا بیرى لى كردەووە ورد بۆووە تەماشای دەورو بەرى كرد. ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ㉒
ئینجا ناوچاوى ھینایەووە یەك (وەك یەكێك بەقوولى بیركاتەووە) رەش داگیرسا. ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ㉓

پاشان پرووی وهرگیراو خووی بهزلزانی. **فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ** ﴿٢٤﴾ بههموو عهقلیهوه وتی!! ئەم قورئانه جگه جادوو نهییت که وهردهگیریت هیچی تر نی یه...!! **إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ** ﴿٢٥﴾ ئەمه ههر قسهی بهشهره و هیچی تر نی یه؟! **سَأُصْلِيهِ سَقَرَ** ﴿٢٦﴾ ئەو بێ وێژدانه بهسهریهوه ناچیت دهییت بیگهیهغه ناو دۆزهخ. **وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ** ﴿٢٧﴾ جا تو نازانیت دۆزهخ چیه... **لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ** ﴿٢٨﴾ هیچ ئەندامیک ناهیلێتهوهو دهست ههناگریت... **لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ** ﴿٢٩﴾ پیستیان ههلهقرچینی و رهشی دهکات و دهری دهخات. **عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ** ﴿٣٠﴾ نۆزده فریشته سهپهرشتی دۆزهخ دهکن. **وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ** ﴿٣١﴾ جا ئیمه وهنهییت کار گوزارانی دۆزهخان له کهسانی تر جگه له فریشته بهدی هیناییت، ئەو ژمارهیهشمان تهنا بو تاقیکردنهوه دیاری کردوووه بو ئەوانهی که بێ باوهر بوون، ههروهها بو ئەوهی ئەوانهی کتیبیان پیدراوه دنیابن له راستی ئەم قورئانه (چونکه له تهورات و ئینجیلدا ئەو باسه ههیه) و بو ئەوهش که ئیمانداران زیاتر باوهریان دامهزراو بی و ئەوانهش که کتیبیان پیدراوه ئیماندارانیش حهق نیه تووشی دوو دلی بن، با ئەوانهی دل و دهروونیان نهخۆشه له دوو پرووهکان و بێ باوهران ههر بو خویان قسه بکه و بلێن: نیازی خوا چی یه بهم ژمارهیه؟ بهو شیوهیه باسکرا خوا ههر کهسیکی بویت گومرای دهکات، ههر کهسیکیشی بویت رینوویی دهکات، کهس ژمارهی سهربازانی پهروهردگارت نازانیت جگه له زاتی خووی، ئەو ئایهت و فهرموودانه تهنا پهندو ئامۆزگارین بو ئادهمی. **كَلَّا وَالْقَمَرِ** ﴿٣٢﴾ نهخیر، سویند به مانگ (ئهو خهلهکه چاک ههستی پێ ناکهن). **وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ** ﴿٣٣﴾ به شهویش کاتی که تی پهپی (زۆربهیان باوهریان به قیامهت نیه). **وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ** ﴿٣٤﴾ به بهربهیان کاتی که خووی دهنوینیت.. (زۆربهی خهلهکی غافله). **إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبَرِ** ﴿٣٥﴾ بهراستی—سهقه—یهکیکه له شته سامناک و گهورهکان. **نَذِيرًا لِلْبَشَرِ** ﴿٣٦﴾ بو ترساندنی سهرحهم خهلهکانه. **لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ** ﴿٣٧﴾ جا ئیتر ئەوهی دهیهوینت با بهرهو پیش بچیت (پیشبرکێ بکات له چاکهکاریدا) یان خووی دوا بخات (لهو بوارهدا). **كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ** ﴿٣٨﴾ چونکه له قیامهتدا ههموو کهس بارمهتیه دهستییشکهری خویهتی (کردهوهکانی دینهوه ری). **إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ** ﴿٣٩﴾

جگه له دهستهی راستان و ئیانداری کردهوه چاك. **فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ** ﴿٤٠﴾ له ناو بههشتهكاندان و پرسیار دهكهن له یهكتر... **عَنِ الْمُجْرِمِينَ** ﴿٤١﴾ له بارهی تاوانبارانهوه... **مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ** ﴿٤٢﴾ ئهوه چی بوو ئیوهی راپیچی دوزهخ کرد؟! **قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ** ﴿٤٣﴾ به كه ساسیهوه دهلین: ئیمه له نوێژگه ران نه بووین... **وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ** ﴿٤٤﴾ خوراکمان به ههژاران نه ده به خشی... **وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ** ﴿٤٥﴾ ئیمه له گه ل دم درێژو بێ ئابرووه کندا قسهی خومان ده کردو له بابهی ئهوانمان دهگوت و رهخنهی بێ جیان دهگرت له گه لیان رۆده چووین. **وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ** ﴿٤٦﴾ ئیمه بروامان به رۆژی پاداشت نه بوو. **حَتَّى أَتَنَّا الْيَقِينَ** ﴿٤٧﴾ ههتا مردن یه خهی پیگرتن و رۆژگاری تهمه نمان کو تایی هات. **فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفَاعِينَ** ﴿٤٨﴾ كهواته ئیتر تکای تکاران سوودیان پێ ناگه یه نیت. **فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ** ﴿٤٩﴾ باشه، ئهوه بۆچی له یادخستنهوه پشت هه لدهكهن و روو وهرده گێرن. **كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ** ﴿٥٠﴾ ده لپی گه له گویدرێژی کیوین و ده سه له مینه وه... **فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ** ﴿٥١﴾ له ترسی شیر هه له اتوون... **بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً** ﴿٥٢﴾ به لکو هه ریهك له وان ده یه ویت له ئاسمانه وه چهنده ها نامه ی کراوه ی بۆ بیت؟ **كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ** ﴿٥٣﴾ نه خیر ئهوانه به هیج شتیک دانا چله کین به لکو له دوا رۆژ ناترسن. **كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ** ﴿٥٤﴾ نه خیر ئهوانه به سه ریا نه وه ناچیت، چونکه ئه و قورئانه ئامۆژگاریه. **فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ** ﴿٥٥﴾ جا ئه وه ی ده یه ویت با یادی بگریت و شوینی بکه ویت (چه ندی توانی له به ری بکات). **وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ** ﴿٥٦﴾ جا ئه و خه لکه یاداوه ری وه رناگریت و بیر له م راستیا نه ناکاته وه مه گه ر ویستی خوای له سه ر بیت (که له گه ل ویستی ئینسا نه به خته وه ره کندا یهك ده که ویت) جا هه ر ئه و زاته ش شایسته ی ئه وه یه که خه لکی حسابی بۆ بکه ن و له خه شمی بترسن و هه ر ئه ویش له خوی گرتو وه که لیخو شبوو بیت (له ئیانداری گونا بهار، کاتیک ته وه به ده کهن).....